

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-055/12

Priština, 25. jun 2013. godine

U postupku:

B. M.S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/128/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA06328), od dana 26. oktobra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 25. juna 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Prihvata se kao osnovana žalba uložena od strane **B.M.S**
- 2- Preinačuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/128/2011 od dana 26. oktobra 2011. godine, u delu koji se

odnosi na spis premeta koji je upisan u KAI pod brojem KPA06328:

Žalilac je dokazao da je on vlasnik parcele br. 662, koja se nalazi u Opštini Đakovica, katastarska zona Ereć, u površini od 3 ha, 79 ar i 88 m².

Žalilac ima pravo na posed navedene imovine.

Nalaže se da bilo koje lice koje je zauzelo imovinu napusti istu u vremenskom roku od 30. (trideset) dana od dana uručenja ove presude.

U slučaju da se bilo koje lice koje je zauzelo imovinu ne povinuje ovim nalogom za napuštanja imovine u zahtevu u navedenom vremenskom roku, isti će biti iseljeni sa imovne.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 10. januara 2007. godine, B. M. S. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu kojim je potraživao da se prizna kao vlasnik imovine koja se nalazi u Erecu u Đakovici, parcele br. 662, njiva V klase u površini od 3 h 79 ar 88 m², te je takođe potraživao ponovni posed. On je objasnio da je nasleđem stekao zemljište, izgubio isto dana 13. juna 1999. godine te i da je gubitak bio rezultat okolnosti na Kosovu u 1998/1999. godini. On je izjavio da je porodica B. zauzela parcelu. Predmet je upisan u KAI pod brojem KPA06328.

Kako bi podržao njegov zahtev podnosilac zahteva je dostavio KAI, među ostalog, psedovni list br. 161, izdat od starne Opštine Đakovica, Katastarska zona Erec, od dana 25. aprila 2005. godine (UNMIK), koji pokazuje da je parcela br. 662 bila upisana na ime B. S. Posedovani list je verifikovan.

Dana 07. juna 2010. godine, ekipa za obaveštenje KAI je otišla na mestu na kojem se navodno nalazila parcela i postavila znak koji je indicirao da je imovina predmet imovinskog zahteva te i da zainteresovane strane trebaju podneti odgovor u roku od 30. dana. Nađeno je da je imovina (livada) zauzeta. Ekipa za obaveštenje je kontaktirala porodicu B. koji su izjavili da oni nisu koristili imovinu. Dana 09. juna 2010. godine, obaveštenje je provereno na osnovu ortofoto i GPS koordinata te je nađeno da je isto bilo tačno.

Dana 05. aprila 2010. godine, službenik KAI je kontaktirao podnosioca zahteva (očigledno telefonom) povodom paralelnog predmeta GSK-KPA-A-150/11 (KPA06330). U ovom predmetu uzurpator je izjavio da mu je ugovorom od dana 25. decembra 1997. godine, podnosilac zahteva prodao parcelu. Podnosilac zahteva je potvrdio da je primio 45.000 DM za ovu parcelu, ali ostatak od 40.000 DM mu nije plaćen. Podnosilac

zahteva je dalje potvrdio da se preselio u Kruševcu 1997. godine jer je njegov sin preminuo te da od tada nije koristio imovinu.

Dana 26. oktobra 2011. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/128/2011 odbacila zahtev jer isti nije spadao u okviru nadležnosti KIZK. Pošto se podnosilac zahteva preselio u Kruševcu već u 1997. godini, KIZK je zaključila da je podnosilac zahteva izgubio posed već u 1997. godini. Prema tome, gubitak poseda ne uključuje okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba iz 1998/1999. godine.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 08. marta 2012. godine. Dana 04. aprila 2012. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu u Vrhovnom sudu, kojom je napao odluku KIZK na osnovu ozbiljne povrede materijalnog i proceduralnog prava u primeni i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjenica.

Žalilac je izjavio da se nikada nije preselio u Kruševcu već je privremeno bio tamo, jedino u 1998. godini, zbog ozbiljne bolesti njegovog brata. Nakon smrti njegovog brata on se vratio u Đakovici gde je živio do juna 1999. godine kada je otišao zbog bezbednosne situacije na Kosovu. On je živio u Leposaviću od juna 1999. godine. Kako bi podržao svoje navode od je dostavio kopije ličnih karata, zahtev za penziju i kopiju bankarske kredit kartice.

Žalilac zahteva da se žalba reši u njegovu korist, da se poništi odluka KIZK i da se prizna njegovo imovinsko pravo.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana kao što je predviđeno članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Žalba je takođe osnovana.

1. Sud nalazi da predmet spada u okviru nadležnosti Suda.
 - a. Sud pretpostavlja da je gubitak imovine direktno povezan sa ratom. Sud primećuje da je žalilac obavestio KAI da je se preselio u Kruševcu već u 1997. godini. Međutim, Sud je našao

belešku sudskog poravnanja od dana 21. januara 1998. godine, sastavljenog pred Opštinskim sudom u Kruševcu. U ovim beleškama primećuje se da je adresa žalioaca u Đakovici, čak je dato ime ulice i broj. U odluci Republičkog zavoda za geodeziju u Đakovici, BR. 952-01-1/98-53-C od dana 17. februara 1998. godine, primećuje se ista adresa žalioaca. Ove činjenice podržavaju navode žalioaca da se permanentno preselio u Kruševcu jedino u 1999. godini zbog sukoba. Dalje, u već navedenom sudskom poravnanju, adresa brata podnosioca zahteva je data kao adresa u Kruševcu. Ovo takođe indicira istinitost izjave žalioaca da je privremeno otišao u Kruševac u 1998. godini zbog bolesti njegovog brata. Sud želi dodati da ovo nije protivurečno podacima koje je žalilac dao KAI pošto se ne može isključiti da je po prvi put privremeno otišao u Kruševac u 1997. godini te ponovo u 1998. godini.

- b. Sud takođe nema sumnje da je imovina privatna imovine. Na osnovu odluke BR. 952-01-1/98-53-C od dana 17. februara 1998. godine Republičkog zavoda za geodeziju u Đakovici, imovina je upisana kao privatna imovina B. (M.) S., žalioaca.
2. Žalilac je takođe dokazao njegovo svojinsko pravo.

KAI ne samo da je našla UNMIK posedovni list br. 161, izdat dana 14. aprila 2011. godine za Katastarsku zonu Ereć u Opštini Đakovica, koji pokazuje da je parcela br. 662 upisana na ime B.S., već je takođe našla Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL-70705030-00161 izdat od strane Kosovske katastarske u 2013. godini, za katastarsku zonu Ereć. Certifikat takođe pokazuje da je B. S. vlasnik/posednik parcele br. 662. U smislu člana 124 Zakona br. 03/L-154 o Vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ako je pravo – ovde svojinsko pravo žalioaca nad parcelom – upisano u registar prava nepokretnosti u korist nekog lica, pretpostavlja se da on ima to pravo.

Prema tome, odluka KIZK se treba izmeniti, svojinsko pravo žalioaca potvrditi i naložiti ponovni posed.

Troškovi postupka:

Žalilac je dobio slučaj, te prema tome isti ne treba platiti troškove postupka.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar